

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: Udrag fra En polsk Familie

Citation: Hauch, Carsten: "En polsk Familie: 1-2. - 1926", i Hauch, Carsten: *En polsk Familie: 1-2. - 1926*, udg. af POUL SCHJÆRFF, 1926-29, s. 159. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hauch01val-shoot-idm140529613554880/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: En polsk Familie: 1-2. - 1926

Latter hos alle de Tilstedeværende, og da selv Czernim var af den Mening, at den unge Mand burde holde, hvad han havde lovet Manden i Maanen, vilde man paa en følelig Maade have tvungen Iwan til at forlade Selskabet, hvis ikke den ældste af Oldingerne, da han saac, hvorledes Iwan blev trængt forbi ham henimod Døren havde udtalt følgende Ord:

»I gamle Dage stode de Fornemmes Døre aabne, ligesom Kirkerne, og Ingen var for ringe til at deeltage i deres Fester, men nu ere Hierter og Døre lukkede, og den fremmede Vandringsmand udstødes ved Nattetid paa Heden, hvor Vinden blæser, og hvor Ulvene vente paa deres Bytte.«

Ved denne Tale opstod der en pludselig Stilhed i Forsamlingen, selv den unge Bonde lod sine Hænder synke, alle de øvrige fulgte hans Exempel, og Iwan beholdt sin Plads, hvor han blev siddende ganske rolig, uden at agte paa den almindelige Misfornøielse.

»Det var Skade,« sagde Czernim til den unge Bonde, »at Manden i Maanen ikke fortalte dig noget af sit Levnetsløb, thi han er en Eneboer, der næsten er ligesaa mærkværdig, som Robinson paa sin Ø.« Efter disse Ord rakte han ham et Silketørklæde; »det er en Gave, som du ved din Fortælling vel har fortient,« sagde han. Bonden tog Tørklædet, takkede og ilede hen dermed til en af de unge Piger, som han opfordrede til Dands. Nu begyndte Musikken at spille en af hine besynderlige Melodier, der i vore Dage næsten have fortrængt den ældre polske Musik, og hvori Tonerne lege med Veemoden, saa det synes, som om en Hær af musikalske Aander flagre Siælen forbi paa Vinger, der ere indhyllede i Sørgesflor.

Paa samme Tid greb Pigen den ene Ende af Tørklædet, medens hendes Dandser holdt fast paa den anden, de dreiede sig nu begge i mangfoldige Figu-